

Становище

от д-р Юлиана Младенова Матеева, заемаща академична длъжност „доцент“ в Югозападния университет „Неофит Рилски“ относно дисертационен труд на тема: „Действие на принципа *ne bis in idem* при кумулираните производства и санкции. Ограничения и особености“, разработен от Лилия Симеонова Георгиева, докторант в докторска програма „Наказателен процес“ към катедра „Публичноправни науки“ в Правно-историческия факултет

Със заповед №1464 от 1.7.2026г. на Ректора на ЮЗУ съм определена за вътрешен член на научно жури в процедура по публична защита на дисертационен труд на тема: „Действие на принципа *ne bis in idem* при кумулираните производства и санкции. Ограничения и особености“, разработен от Лилия Симеонова Георгиева, докторант в катедра „Публичноправни науки“, с оглед присъждане на образователна и научна степен „доктор“ по научна специалност „Наказателен процес“. Настоящото становище изготвям в изпълнение на посочената заповед.

Законодателно разточителство от последните десетилетия доведе до появата на множество дублирани състави на престъпления и административни нарушения. Това неминуемо породило и проблема с дублираните производства с всички произтичащи от него процесуални последици. Несъмнено дисертацията, посветена на този проблем, е повече от актуална.

Трудът, разработен от Лилия Симеонова, е в обем от 313 страници. В структурно отношение се състои от: увод, четири глави, заключение, предложения *de lege ferenda* и използвана литература. Списъкът с използваната литература обхваща общо 52 източника на кирилица и

латиница, наред с които относими актове на ЕС, национални конституции и съдебна практика. Позоваванията под линия са 242.

За правилното разработване на един дисертационен труд, изборът на подходяща структура е от решаващо значение. Настоящата дисертация следва логиката: в първа глава да се направи обща характеристика на принципа *non bis in idem*, във втора - да се проследи неговата поява и тенденциите в развитието му в контекста на българската правна система, в трета глава - приложението на принципа при конкуренция между наказателни и административнонаказателни производства, а в четвърта глава - прилагането на принципа *non bis in idem* при кумулирани производства и санкции в други държави членки на Европейския съюз, по-конкретно: Белгия, Франция и Италия. На пръв поглед, изглежда, че първа и втора глава частично се припокриват, доколкото в първа глава принципът е разгледан в българското ..(и европейското) право, а във втора - същият принцип е проследен в контекста само на българската правна система. След запознаване със съдържанието на двете глави обаче, става ясно, че това припокриване е привидно. Също така, само привидно изглежда, че четвърта глава може да бъде включена структурно към някоя от другите. Внимателният поглед показва, че сравнителноправният анализ наистина трябва да бъде обособен в отделна, четвърта глава. В този смисъл, структурата е напълно удачна и съобразена с поставените пред дисертацията цели.

Дисертационният труд е подчертано приносен и е написан много грамотно като тук нямам предвид само думата в буквалния ѝ смисъл. Написан е от докторант, който има много какво да каже по темата и е намерил най-добрата форма, в която да го каже. Изключително богат, почти енциклопедичен набор примери от съдебната практика илюстрират всеки един елемент от принципа *non bis*. Докторантът показва способност да

формира ясни тези и ги отстоява при спазване на добрия тон на научната полемика. От представената биографична справка става ясно, че за г-жа Симеонова правото не е само теоретична мъглявина, защото, в различните си професионални амплоа, тя активно е участвала в процеса по създаване и прилагане на нормативни актове. Част от представените публикации дори отразяват някои от тези процеси в детайл, постижим само за най-тесен кръг въввлечени в тях лица.

И към най-съвършеното произведение могат да бъдат отправени бележки. Дългите цитати в текста би било добре да слязат под линия, което ще оптимизира обема на работата. Предложенията *de lege ferenda*, според мен, са добри и биха допринесли за усъвършенстване на законодателството, но са твърде общи и по-скоро имат характера на методически указания. За да послужат реално на законодателя, би било още по-добре те – или поне някаква част от тях - да са конкретизирани. Ако мога да си позволя шега в строгия формат на становището и да перифразирам старата поговорка: у нас законодателят не се вслушва в резултатите от научните изследвания по право дори когато му посочват вратата, а нежели когато само са му очертали плевника. Именно затова е добре дисертациите да правят конкретни предложения, а не просто пожелания. Още повече, когато на докторанта не му липсват нито опитът, нито научният кураж да го направи.

Препоръката ми е тази дисертация да бъде публикувана. Богатата практика, цитирана в нея и задълбоченият анализ биха послужили както на практикуващите, така и на преподаващите право.

Представени са четири публикации на докторанта и служебна бележка за още една, с което са удовлетворени минималните национални изисквания. От своя страна, авторефератът е коректно отражение на основните постановки, заложили в дисертацията.

В допълнение ще кажа, че имам съвсем бегли лични впечатления от кандидата за присъждане на образователната и научна степен „доктор“ и те в никаква степен не биха могли да повлияят върху обективността на оценката ми за нейната работа, която е формирана единствено вследствие запознаване с труда и материалите по настоящата процедура.

Отправените бележки - чисто редакционни - не накърняват положителната оценка, която разработеният от Лилия Симеонова дисертационен труд заслужава. Според мен, той удовлетворява изискванията на чл. 6, ал. 3 от ЗРАСРБ: съдържа научни и научно-приложни резултати, които представляват оригинален принос в науката и показва, че кандидатът притежава задълбочени теоретични познания, както и способност за провеждане на самостоятелни научни изследвания.

В заключение, давам висока оценка по повод представената разработка за положения от докторанта и научния ръководител, проф. д-р Веселин Вучков, труд и си позволявам да препоръчам на научното жури без колебание да вземе решение за присъждане на образователната и научна степен „доктор“ по научна специалност „Наказателен процес“ на Лилия Симеонова Георгиева, докторант в катедра „Публичноправни науки“ на Правно-историческия факултет на ЮЗУ „Неофит Рилски“ за разработения от нея труд на тема „Действие на принципа *ne bis in idem* при кумулираните производства и санкции. Ограничения и особености“, за което ще гласувам убедено положително.

5.08.2026г.

Изготвил становището:

/Юлиана Матеева/

Opinion

by Dr. Yuliana Mladenova Mateeva, holding the academic position of “Associate Professor” at the South-West University “Neofit Rilski”, concerning the dissertation on the topic: “The Operation of the *ne bis in idem* Principle in Cumulated Proceedings and Sanctions. Limitations and Particularities”, developed by Lilia Simeonova Georgieva, doctoral candidate in the doctoral programme “Criminal Procedure” at the Department of “Public Law Sciences” at the Faculty of Law and History

By Order No. 1464 of 1.7.2026 of the Rector of SWU, I have been appointed as an internal member of a scientific jury in a procedure for the public defence of the dissertation on the topic: “The Operation of the *ne bis in idem* Principle in Cumulated Proceedings and Sanctions. Limitations and Particularities”, developed by Lilia Simeonova Georgieva, doctoral candidate at the Department of “Public Law Sciences”, with a view to the award of the educational and scientific degree “Doctor” in the scientific specialty “Criminal Procedure”. I prepare the present opinion in implementation of the said order.

The legislative profligacy of the last decades has led to the emergence of numerous duplicated definitions of crimes and administrative offences. This inevitably also gave rise to the problem of duplicated proceedings, with all the procedural consequences arising therefrom. Undoubtedly, the dissertation devoted to this problem is more than topical.

The work developed by Lilia Simeonova is 313 pages in volume. In structural terms, it consists of: an introduction, four chapters, a conclusion, *de lege ferenda* proposals and the literature used. The list of the literature used comprises a total of 52 sources in Cyrillic and Latin script, among which relevant EU acts, national constitutions and case-law. The footnote citations number 242.

For the correct development of a dissertation, the choice of a suitable structure is of decisive importance. The present dissertation follows the logic: in the first chapter, to make a general characterisation of the *non bis in idem* principle; in the second, to trace its emergence and the trends in its development in the context of the Bulgarian legal system; in the third chapter, the application of the principle in the case of competition between criminal and administrative-penal proceedings; and in the fourth chapter, the application of the *non bis in idem* principle in cumulated proceedings and sanctions in other Member States of the European Union, more specifically: Belgium, France and Italy. At first glance, it appears that the first and second chapters partially overlap, inasmuch as in the first chapter the principle is examined in Bulgarian ..(and European) law, while in the second the same principle is traced in the context of the Bulgarian legal system alone. After becoming acquainted with the content of the two chapters, however, it becomes clear that this overlap is only apparent. Likewise, it only apparently seems that the fourth chapter could be structurally included in one of the others. A careful examination shows that the comparative-law analysis must indeed be set apart in a separate, fourth chapter. In this sense, the structure is entirely appropriate and consistent with the objectives set for the dissertation.

The dissertation is markedly contributory and is written very literately - and here I do not mean the word only in its literal sense. It is written by a doctoral candidate who has a great deal to say on the topic and has found the best form in which to say it. An exceptionally rich, almost encyclopaedic set of examples from the case-law illustrates each and every element of the *non bis in idem* principle. The doctoral candidate demonstrates an ability to form clear theses and to defend them while observing the good tone of scholarly polemic. From the biographical reference presented, it becomes clear that for Ms. Simeonova the law is not merely a theoretical nebula, because, in her various professional capacities, she has actively participated in the process of the creation and application of normative acts. Some of the publications presented even reflect certain of these processes in a detail attainable only by the narrowest circle of persons involved in them.

Even to the most perfect work, remarks may be addressed. It would be good for the long quotations in the text to go down into footnotes, which will optimise the volume of the work. The de lege ferenda proposals, in my opinion, are good and would contribute to the improvement of the legislation, but they are too general and rather have the character of methodological guidelines. In order for them to genuinely serve the legislator, it would be even better if they - or at least some part of them - were made specific. If I may permit myself a joke within the strict format of the opinion and paraphrase the old saying: in our country the legislator does not heed the results of scholarly legal research even when the door is pointed out to it, let alone when it has merely had the barn outlined for it. It is precisely for this reason that it is good for dissertations to make specific proposals, and not merely wishes. All the more so when the doctoral candidate lacks neither the experience nor the scholarly courage to do so.

My recommendation is that this dissertation be published. The rich case-law cited in it and the in-depth analysis would serve both practitioners and teachers of law.

Four publications of the doctoral candidate have been presented, together with an official certificate concerning one more, whereby the minimum national requirements have been satisfied. For its part, the abstract is a correct reflection of the main propositions laid down in the dissertation.

In addition, I will say that I have only very fleeting personal impressions of the candidate for the award of the educational and scientific degree “Doctor”, and they could in no way influence the objectivity of my assessment of her work, which has been formed solely as a result of acquaintance with the work and the materials in the present procedure..

The remarks made emp purely editorial – do not detract from the positive assessment that the dissertation developed by Lilia Simeonova deserves. In my opinion, it satisfies the requirements of Article 6(3) of the ADASRB: it contains scientific and scientific-applied results which represent an original contribution to science, and it shows that the candidate possesses in-depth theoretical knowledge, as well as the capacity for conducting independent scientific research.

In conclusion, on the occasion of the presented work, I give a high assessment of the labour invested by the doctoral candidate and by the scientific supervisor, Prof. Dr. Veselin Vuchkov, and I take the liberty of recommending that the scientific jury, without hesitation, take a decision on the award of the educational and scientific degree “Doctor” in the scientific specialty “Criminal Procedure” to Lilia Simeonova Georgieva, doctoral candidate at the Department of “Public Law Sciences” of the Faculty of Law and History of SWU “Neofit Rilski”, for the work developed by her on the topic “The Operation of the ne bis in idem Principle in Cumulated Proceedings and Sanctions. Limitations and Particularities”, for which I shall vote with conviction in favour.

5.08.2026

Opinion prepared by:

/Yuliana Mateeva/